

Տեղափոխվելով Նիդերլանդներում, հայտնի է դարձավ, որ նրանք չեն կորցրել իրենց մշակութային և ազգային արժեքները։

Հետաքննողների համաձայնությամբ, Նիդերլանդներում հայտնի է, որ այստեղ գտնվող հայերը չեն կորցրել իրենց մշակութային և ազգային արժեքները։

BOURSE DE PARIS	
6 Մայիս 1904	
անս. 3% Français)	97 02
ի (Tab. Turcs)	366 —
ի. Միացեալ (R. Nv. Unif.)	83 17
լաթուղի (Lots Turcs)	122 —
նգ. Օթթ. (Banque Ott.)	579 —
նգ. (Transp.)	115 —

Կը լսանաւորեմք ուսանողները
կարգաւ քերթիս հմուտ աշխատակից
ՏՕԲԹ. ՎԱԼԱՆԹԵՆ ՆԱԼԻԱՍԻ ԵՆԵԼԱՅ
տանկան յոգեւոր, որ քննադատելու
ստորոգեւոր եւ երջանկաբեմ հնէ
սեւ կապ ունի:

ԸՆԿԵՐԱՅԻՆ ՆԻԻԹԵՐ

ԿԻՆԸ, ԻՐ ՅՈՒՈՒԹԻՒՆԸ ԵՆ ԻՐ
ԱՌՈՂԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

Ամէն ժամանակ զայդապիւրիւ աշ-
գեւոր մէջ յիշ կընտարուի եղած է
մասնաւոր քարտաշարութեան մը,
յատուկ պայտապանութեան մը: Ար-
դարեւ, մանկիւր որ կը սկսի ապրել
յոյսով աշխատել յիշ կնոյ վիճակին ֆի-
զիքական և բարոյական բազմադիմ
փոփոխութիւններէն: Ուստի, այն
խեղճ փոքրիկ էակը, որ լոյնջայն
կ'ապրի և կը պատրաստէ իր գործա-
րանքներուն մեծ մասին ամբողջամբ
առանց բնաւ չափը չկողմնորդ
մը մը, այս գոյութեան առաջին պահերուն մէջ
կրնայ ա՛յն աստիճան աղքատի լայն
վերջին (Տօրը) յոյսով մը որ իր
կազմութիւնը և իր զարգացումը կրնան
կատրի, Ծրանայի մեծահասակ բնա-
պատումը, Ժօքֆորուս ՍԵՆԻՍԷՆ, որ
առաջին անգամ ըլլալով ուսումնասի-
րած է այս խնդիրները, իրաւամբ կ'ըսէ
որ, եթէ ինչ ինչ պարագայներու մէջ
ո՛ր է անկանոն արտաքին մը տես-
նուած է: անկանոն էակը մը ծնունդէն
առաջ, բայց շատ պարագայներու ալ կան
ուրիշութիւններ վրդոված կ'ըլլայ իր ա-
ռաջին ամիսներէն մինչեւ մէջ զանա-
զան պատճառներով, ինչպէս հիւսնա-
գոյութիւններ, անկումներ, արտաքին
խտուրթներ, բարոյական սաստիկ
տպաւորութիւններ, վիշտեր, մասնա-
գոյութիւններ և վախեր: Այս զանազան
պատճառներուն հետեւանքը նոր էակին
կազմութեան մէջ զարգացման դադար
մը առաջ կուգայ, և այս դադարը ժա-
մանակէն վերջ կը յայտնուի անկանոն
և հրէշային ծնունդներով որոնց բուն
պատճառը յաճախ անմասնի է նախ
խնի ծնողաց և պարագաներուն:

Չնայ տեսնել միջին երեքմէ ժա-
նանջական ո՛ր է ինչ անոն զոր ծն-
ունայնքներու մէջ յոյս կազմուած էակի
մը ծնունդը, և արդի փորձաքննութիւն-
ները չեն տակնդրած միջին թէ յոյս-
ութեան ամբողջ տեսողութեան միջոցին
մայրը կրնայ իր զգացման փոխանցել իր
զգացած բոլոր տպաւորութիւնները,
բոլոր զգացողութիւնները, բոլոր ֆի-
զիքական ու բարոյական ցնդումները:

Արդարեւ յոյսութեան ընկալան գոր-
ծողութիւնը ըլլալով հանրեւ, կրո-
նայ կրօններու անխնայութիւններուն
պատճառաւ միջին վիճակը մը ըլլալ
առողջութեան և հիւսնայնութեան միջեւ,
որովհետեւ, մասնաւոր մեր օրերուն,
երբ կրնանք մեծագոյն մայր ա՛յն ա-
ւելի հոգածու են պերճապիւր և նորա-
ծնութեան օրէնքներուն զան թէ ա-
ռողջապահութեան օրէնքներուն: Իրե-
քայնաբար շատ քիչ կրնան մեր օր-
երուն չեն ընդունիլ թէ իրենց զիրքին
փոփոխութիւնը փոփոխութեան մը կը
պահանջէ նաեւ իրենց ապրելու եղա-
նակին մէջ և թէ մայրական պարտա-
ւորութիւնները կը սկսին ո՛չ թէ սղոյն
միջեւէ վերջը, այլ յոյսովան պահուն
իսկ: Գործաշատար ընտանիքներու մէջ
և մասնաւոր մեր ապրած թուականին,
մանկանցը կրնէ հազարու մէջ փոքրիկ
պնաստիքներ ծնունդներու պարտա-
ւորութեան և հիւսնայնութեան միջեւ,
կը մտնայ իր յոյսութեան միջոցին ձեռք
առնելու անպիսի նախագաղափարիւն-
ներ որոնք կրնան իր զգական հայտնա-
թիւն ազատ և ընկալան զարգացում մը:
Եթէ ասկայն մեր քաղաքներու բարե-
կեցիկ կրնանք անտարբերութիւնը ի-
րենց միայն վիշտաբեր ըլլալ, անշուշտ
ընկերութեան կողմէ նուազ մեղադ-
րանք արժանի պիտի ըլլային, բայց
այդ անհոգութիւնը իրենցինքն աւելի
իրենց զգական կենսաբան խնդիրներով
իրաւամբ արժանի է այն մեղադրանք-
ներուն զորս փիլիսոփայ մը անոնց ե-
րեսին կը զարնէ, մարդապաշտ անուա-
նելով զիրենք: Ամէն օր չնայ տեսնել
թիւի այն տարբերութիւնը որ կը գտնու-
նուի գեղջիկ կնոյ մը և հարուստ
գետուն վերաբերող կնոյ մը զգական-
ութեան միջեւ, առաջինները միշտ ա-
ռողջ և քաղաքացի, անշուշտ այս
պատուական անաւերութիւնը կը պար-
տաւ իրենց մօրը պարզ և ընկալան
կենսան: Գաղով երբեք զարգացող, զորս
հեղինակ մը կը բազմաթիւ չոր և սը-
նուր շատած տեսնելու, իրենց պա-
տի չեղելով այս զանազանութիւնը կը
պարտին իրենց մօրը զգողութեան և շա-
րարած վիճակին:

Ուրեմն թէ՛ սղոյն, թէ՛ մօրը և թէ՛
ընկերութեան քաղաքացի չափ կը պա-
հանջ որ յիշ կընտարուի թէ յոյս-
ութեան միջոցին անխնայութիւնները,
կիրքեր, զարգացողութիւնը, ինչ-
պէս նաեւ առողջապահական սղոյն:

Իման բոլոր չեղողները կրնան մեծ
վիշտ հասնել թէ՛ իրեն և թէ զա-
ւելի, և թէ կրնայ ծանրապէս վտանգել
իր զգական անդորութիւնը ամբողջ
անոր կենսանքին: Մէջ,
Ուստի պարտաւոր է նախազգու-
շութիւններ ձեռք առնել ո՛չ թէ իր լը-
զութեան վերջերը, այլ յոյսութեան ա-
ռաջին վայրկեանէն սկսեալ, որպէս զի
ճիշդ ժամանակին կարենայ առաջը
առնել իր վիճակին ամէն անակնկալ-
ներուն:

Եթէ երբեմն կրնանք կը զրկուի
մայր ըլլալու երջանկութենէ, շատ
քիչ անգամ պատճառը բնութիւնն է,
այլ աւելի այն սխալներն և անօր-
կալութիւնները, որոնց կ'ենթարկուին
կա՛մ իրենց ընկերային զիրքին հետե-
ւանք, կա՛մ իրենց առաւել կամուսնու
զարգացողիկ խառնուածքին պատճա-
ռաւ զոր դիտել կուտային մեր ու-
սումնասիրութեան մէջ կնոյ ամուս-
նութեան վրայ:

Որպէս զի կնոյ կարենայ զգուշա-
նալ այս ցուալի արկածներէն, պէտք
է զիտանալ առաջուց այն զգալանք-
ութիւնները զորս կրնայ պատճառել իր
անխնայութիւնը, ինչպէս նաեւ այն
փոփոխութիւններ որոնք իր վիճակին
մէջ առաջ կուգան յոյսութեան միջոցին:

Յղօժութեան միջոցին կնոյ վիճակին
մէջ երեւող ամենամեծ փոփոխու-
թիւններէն մին անտարակոյ իրենց ջը-
ղային գոյութեան փոփոխութիւնն է,
որոնք ա՛յնքան սիրելի են ծնողները,
յաճախ իրենց անպատեհութիւնները
ուրեմն բոլորովին կը փոխուին Առաջ
որ բարի, մեղմ և հեղինակաւոր էին
իրենց յոյսութեան միակ պատճառաւ:
Կ'ըլլան նախանձամբ, բարկախոտ
և զեգ (բիբիք), և յաճախ չեն կրնար ի-
րենց զիրքին ետ կենցիկ այնքանի
պատճառներէ որոնք զիրենց հիւսնա-
կենցիկ, կամ իրենց զգական հիւսնա-
թիւն առաջ կը բերեն, և երբեմն ալ
իրենց երջանկութիւնը կը խնդարեն:
Ուստի իր կենցիկ և մեծահասակ այն
կնոյ որ յոյսութեան ալ առաջ տպաւոր-
ութիւններու ազդեցութեան տակ կը
դիտուի, պէտք է հոգ տանի որ զգու-
շանալ ցուալի տեսարաններէ, կու-
րեկցելի և եղբայրական տեսարաններէ,
վերջապէս բոլոր այն շարժումներէ
որոնք սաստիկ կ'ազդեն իր երեւակա-
յութեան վրայ: Իրենց յոյսութեան ըն-
կանակ անողութեան միջոցին, կր-
նանք հաւատարմապէս պէտք է զգուշա-
նանք ընկալան տրամադրութիւններ և ու-
րախութիւններէն, որովհետեւ թէ՛ իր
և թէ իր զգական չափ կը պահանջէ
հանդարտ պահել զգայականները,
ամբողջ և մասնաւոր սիրտը: Պէտք է
զիտանալ նաեւ որ յոյսութեան վիճակը
այն աստիճան կրնայ փոխել կնոյ նը-
կարգութիւն և խառնուածքը որ ունայ
մէջ երեւակայութիւնը շատ աւելի գոր-
ծունեայ կը դառնայ որքան չէր յոյս-
ութեան առաջ, և հետեւաբար դատու-
թիւնները նուազ վտանգելի կ'ըլլայ,
աւելի դիւրափոփոխ, աւելի յեղի-
զուկ, մէջ խօսքով՝ աւելի տրամադրի
կ'ըլլայ վրդովան կամ ուրախութեան
պարագայ տեղը, ուստի պէտք է շատ
աւելի վարժուի անոնց հետ, ներդաշնան
ըլլալ, և կարելի եղածին չափ չեղողի
անոնց երեւակայութիւնը, և անոնց
տկար ու հիւսնայնութիւնը մտքին զարմա-
նումին համար հետեւի բարոյական
մէջնոյ մը, քաղցրութեամբ և բարե-
կամութեամբ:

Գաղով յիշ կրնանք առողջապահու-
թեան, զիտել պիտի տանք թէ հա-
զուստի ինչ ինչ ձեւեր յաճախ վիշտա-
ւանակ երբ մարմինին ձեւերը կը սկսին
փոխուիլ: Որ աստիճան պարագայելի
կան կրնանք, կ'ըսէ Գիլիսկալի մը,
որոնց միայն մտահոգութիւնն է արդու-
զարգը, և որոնք իրենց յոյսութեան մի-
ջոցին զօրութեան կը կրնան: Պէտք է գիտ-
նալ թէ արդանային զարգացման միջո-
ցին զօրութեան, ո՛րչափ ալ քիչ սեղանած
ըլլայ, կը ճնշէ և կը ծանրանայ ար-
գանդային գործարաններու վրայ, և
հետեւաբար կը նշնուի այն գործարանը
որ կը գտնուի տղան, և չի կրնար
զարգանալ իր ընկալան վիճակին մէջ:
Այսպէս իր միայն հազուադէպ հոգ
տանելը բաւական չէ, պէտք է որ յիշ
կրնանք խնայութեամբ գործածեն իրենց
ուժերը, մասնաւոր յոյսութեան վերջին
չափին: Ծնողաբերութիւնը երկու
կամ չորս չափով առաջ հանգիստ մը
մեկից տղուն կազմին ու ծանրութեան
վրայ մեծ օգուտ ունի, սակայն յոյս-
ութեան ամբողջ տեսողութեան միջոցին
բոլորովին անօգուտ է քաղաքական հա-
գործը: Ինչպէս զգործարանները կը կար-
ծուի զանի մը բարեկեցիկ ընտանիքնե-
րու մէջ: Ընդհանրապէս թէ՛ մօրը և
թէ՛ զգական համար խիտ վտանգաւոր
է անդարձութիւնը՝ անգործութիւնը,
ուրիշ խնդիր՝ եթէ բնական կողմէ պատ-
ուէր արուած ըլլայ: Այս շատ բացա-
ռիկ պարագայները մէջ կազմ թողուի
կարելի է ըսել միշտ թէ չափաւոր յոյս-
ութիւնը կամ մարմնամարդը կրնայ
նուրկան ծառայութիւն մատուցանել
կնոյ մասնաւոր թափ օգի մէջ չընա-

զայութիւնները որ կրնանք համար
շատ նպաստաւոր են, բայց պայմանա-
ւոր տեղով կատարուին, և լայն ու
տարակի կրօններով մոճակ հազած
ըլլան:

Ասկէջ գտաւ, բացարձակապէս պէտք
է որ յոյսութեան ամբողջ տեսողութեան
միջոցին կնոյ հանգիստը և ընտել հա-
մաժառանգ ըլլալ անոր արթնութեան
մեծագոյնը: Գործողութեան կամ
յոյսութեան ամէն շափազանցութիւն,
այս վիճակին մէջ, վիշտաւոր է կնոյ,
ինչպէս նաեւ իր զգական: Ուստի յիշ
կրնանք աղէկ կ'ընեն երբ աւելցնեն յո-
յսութեան ժամը, և իրենց վիճակին
վիշտաւոր նկատեն այն զիրքին ի բուն
ընկալանները, պերճապիւր և համարձի-
քով զիրքը, ինչպէս մեր օրերուն
յոյսի սղոյնութիւններէն մին ալ աս է
զգալանաբար:

Յիշ կնոյ հանգիստութեան և անոր
ուժերը զարմանելու կամ նորոգելու
սահմանած անկողինը պէտք է ըն-
դարձակ և օգուտ տեսնելի մը մէջ
գտնուած ըլլալ, շատ կալով ըլլալու
չէ, որպէս զի մարմինին ծանրութեանը
չափաւոր կերպով միայն տեղի տայ:
որովհետեւ շատ կալով անկողինները,
որոնք ա՛յնքան սիրելի են ծնողները,
յաճախ իրենց անպատեհութիւնները
ուրեմն յոյսութեան միջոցին:

Գաղով անդալան մասին, պիտի
ըսենք որ, եթէ յոյսութիւնը կանոնաւոր
պայմաններու մէջ տեղի կ'ունենայ և
ցու չկայ, քաղաքականապէս անօգուտ է
իր սղոյնութեան վրայ: Իրենց, հակա-
ռակ մէջ քանի մարդը ըսածներուն,
որոնք անակ թանկ կը յանձնարարեն
իր թէ բանաձեւ ըլլային և հրապոյի
յատկութիւններով օժտուած: Ուստի
յիշ կրնանք պիտի ուսեն իրենց անօր-
տակը ինչ որ ուզէ, բայց քիչ քիչ,
որպէս զի մարդոցութիւնը կատար-
ուի ամբողջութեան և առանց յոյսու-
թեան: Մէջ խօսքով՝ անօր պէտք է
ընտել այն կերակուրները որոնք ա-
մէնէն աւելի համարելի թուին իրենց,
իրոք որ ալ ըլլայ այդ անօրներուն
օգտակարութեան մասին տիրող կար-
ծողութիւններու ազդեցութեան տակ կը
դիտուի, պէտք է հոգ տանի որ զգու-
շանալ ցուալի տեսարաններէ, կու-
րեկցելի և եղբայրական տեսարաններէ,
վերջապէս բոլոր այն շարժումներէ
որոնք սաստիկ կ'ազդեն իր երեւակա-
յութեան վրայ: Իրենց յոյսութեան ըն-
կանակ անողութեան միջոցին, կր-
նանք հաւատարմապէս պէտք է զգուշա-
նանք ընկալան տրամադրութիւններ և ու-
րախութիւններէն, որովհետեւ թէ՛ իր
և թէ իր զգական չափ կը պահանջէ
հանդարտ պահել զգայականները,
ամբողջ և մասնաւոր սիրտը: Պէտք է
զիտանալ նաեւ որ յոյսութեան վիճակը
այն աստիճան կրնայ փոխել կնոյ նը-
կարգութիւն և խառնուածքը որ ունայ
մէջ երեւակայութիւնը շատ աւելի գոր-
ծունեայ կը դառնայ որքան չէր յոյս-
ութեան առաջ, և հետեւաբար դատու-
թիւնները նուազ վտանգելի կ'ըլլայ,
աւելի դիւրափոփոխ, աւելի յեղի-
զուկ, մէջ խօսքով՝ աւելի տրամադրի
կ'ըլլայ վրդովան կամ ուրախութեան
պարագայ տեղը, ուստի պէտք է շատ
աւելի վարժուի անոնց հետ, ներդաշնան
ըլլալ, և կարելի եղածին չափ չեղողի
անոնց երեւակայութիւնը, և անոնց
տկար ու հիւսնայնութիւնը մտքին զարմա-
նումին համար հետեւի բարոյական
մէջնոյ մը, քաղցրութեամբ և բարե-
կամութեամբ:

Մարդկային ընկերութեան օգտին
համար, ո՛րքան քաղաքի է որ
կրնանք իրենց զի կազմութեան մէջ
չանան իրենց անձնական ներշնչու-
թեան, կամ աւելի ճիշդը ըսելով, ի-
րենց ազդեցութեան:

ՏՕԲԹ. ՎԱԼԱՆԹԵՆ ՆԱԼԻԱՍԻ
Բարիք Բժեկ. Կաճառի
և բժիկ Պարսիք զնապանացան

Պարսիքի զնապանացան

Պարսիքի զնապանացան

Պարսիքի զնապանացան

Պարսիքի զնապանացան

Պարսիքի զնապանացան

Պարսիքի զնապանացան

Պարսիքի զնապանացան

Պարսիքի զնապանացան

Պարսիքի զնապանացան

Պարսիքի զնապանացան

կարող կ'ալիկի, կը բողոքի և հո-
գործնք մը կանաչ ու սեւ իրար կը
խառնէ, գաղափարին վրայ առողջով
մշտնապէս պատուութիւնը, և վեր-
գովելով անուան զոյն կարճատե-
րաւորութիւնը: Հետեւեցէ՛ք տղուն: Իր
խոնջ մարմինը կը քաշէ կը տանի
խորթի մը մէջ, ո՛չ թէ հանգիստ առ-
նելու համար հոն՝ ո՛չ, ո՛չ՝ ալ նոր
ու զոքեակ աշխատութիւն մը սկսելու
համար, իր արցունքներուն, իր քըր-
տիքներուն գերեզմանը փորելու հա-
մար: Անողորմ մարդ մը, որո՛ւ յանձ-
նուած է այս խնդը տղան, բոլոր ա-
նկալ անոր և կը հարկադրէ հո՛ր մը
բանալ: Վաստակաւոր տղան, հոգեւոր-
ներու և սպանաւորներու տակ, կ'սկսի
փորել, փորել, և երբ պահի մը քա-
ղաք առնել ուզէ, հնչել ծայր մը կը
մարտնչի զինքն: Փորէ՛:

Այդ հորը, մանուկ մը մասնապա-
կից կանգնելը այդ ուն յիշատակարանը,
հոն, Խալիֆայի պալատի մարմնոցին
վրայ երախտաբայ, անփոյժ չըլազայտ-
նելուն կը պատճէ թէ ինչպէս կը
տուայոր մասնակ մը, հողին ու ապա-
ռածին հետ մարտնչելով:

Եւ գիտէ՛ք ո՛վ է ասիկա...Աղքատ
տղան է, Աղք. Հիւսնայնացանի իրեն
որդեգիր անուան, Հայ վարդապետի
մը միջնորդութեամբ:

Գիտէ՛ք այս տղան է:

ՍԵՆԵՆ ՍԵՆԵՆ

ԲԵՐՈՒԶԻՆ ԺԻՋԱԶԳԵՍՏԸ
(ՊԱՍԱՆԻԻ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԳՐԱԿԱՆ ՄԵԼ)

Տասն չորս տարեկան հազիկ կայի
ան ասին, կրակաբոց տղայ մըն էի:
Մայրս Երուսաղէմ ուխտի տարաւ զիս,
որպէս իմ հոն Աստուածամոր ծախէ:

Վարդապետի սղոյնութեան մը համա-
մասն առիկ մարդկանցը՝ թէ որ անա-
պալ զաւակ մը ունենային, չհորհր-
բեցին: Համար Աստուածամոր կը ծա-
խէին զայն, ու քանի մը օրէն ալ ետ
կ'առնէին՝ ճիշդ այն անգամ եւ վարդա-
պետներուն պէս, զորս յաճախորդ
ծախի առնէին: Քանի մը օր ետքը
նորէն տիրող կը վերադարձնէ:

Ս. Յակոբի վախճանի մէջ, Եկեղեցի-
կանային, ալ ուրիշ վրայով, աստուած-
ներեւն սենեակներէ բաղկացեալ զա-
ռակաւ թաղի մը հարաւային արեւ-
մուտն անկողին բաւական ընդարձակ
ու կրկնած սենեակ մը ունենէր: Մեր
տարածքութեան տակ:

Վախճան այդ մասը Պրուսա թաղի
կ'անուանէին: Թէ, ո՛րքան իր միացը
այդ անունը, մեծաց Պրուսացի մը
հարցին:

Վախճանի պիտի գտնուին անշուշտ
թէ մէկ սենեակին վրայ այսպէս բուն
գրել միջին կ'արժէր: Բայց ինչ որ ալ
ըլլայ որոնք չեն կրնար նկատել զի
միայն այն քաղաքակրթութիւնը, որոնք եր-
բեմն ամբողջ յոյսութեան կը քննէ ա-
ռանգ բուն մը հասկցուցած ըլլալու:

Ձմեռը հոն անցողիկէ: ամառան
պէս ձմեռ մը ըրաւ ալ տարին:

Եւ չգրագի հոն այն ցուրտը՝ որ
մասնակէ կը փառնէ: Միայն փայտի
վերածող այդ ցուրտը ինչո՞ւ պատճառ
կրտաւորելի մէջ՝ ուր քաղաքամայր
միայն փայտի աւելի սուղ է:

Ձմեռը բնա չեկաւ ալ տարին և
արդէն բնատեղիներուն ըսածին հա-
յելով, կ'ընէին ինչ ընտելութիւն ան
տարի պատանի պէտք չէր ունեցեր:

Այդպէս աղուր օրերուն ընկալա-
նաբար կարելի չէր վաճառ փակել
միայն: ամէն օր Աստուածամոր գերեզ-
մանը կ'արժէինք միայն հարաւ
կողմէ համարէ՛ք՝ որ Գիլիսկալի ձորը
կ'առաջնորդէ:

Մանկեան յիշողութեան մը ընդա-
պատ միջնորդութիւն մէջն էր զեւ յոյսակ
կը տեսնուի՝ այն չեղ ու երկուն ծախ-
քան՝ որ Գիլիսկալի հակա ձորին ջուին
ի վար՝ մէջ մայրէն միայն՝ արտառած
զեղին ժապաւեն մը պէս թուելի մը
փառած է:

Հոն, ծամբուն վրայ կը հանգի-
պէնք վառարկութիւնը: որոնք բուն-
շարժողունով լեցուն կողով մը գլուխ-
ներէն, գուպալ հիւսնով հետու տեղ-
ուաններէն: քաղաք կուգային իրենց
օրապահիկը ծախելու:

Անանի կայաւոր կրնանք կը հան-
գիտի հոն որ, երբ մարդ եմ ըսելու
կ'առնէ, ու Գուրպան Սուսնիկին պէս
պիտեղեղ բերանը առնել կը փորձուի,
զէ՛մ երկի մարդ ըլլալու տարակոյսի
տակ ձգելու համար:

Կը տեսնեն երբեմն ե